

- ۱- سیاست‌های آمریکا در غرب آسیا
- ۲- مسائل داخلی رژیم صهیونیستی و مسائل داخلی آمریکا
- ۳- محور مقاومت، حوزه خلیج فارس، اروپا، قفقاز و آسیای میانه
- ۴- موضوعات مربوط به سیاست داخلی و خارجی ایران، برنامه‌های امنیتی و راهبردی
- ۵- تئوریت‌های منتشر شده از سوی فعالان و مقام‌های سیاسی جهان

رصدنامه روزانه اندیشکده‌ها، خبرگزاری‌ها، مجلات آمریکایی | مختص مطالعه نخبگان | یکشنبه ۳۰ اردیبهشت ۱۴۰۳ | سال سوم شماره ۶۴۷

نارضایتی‌های داخلی و محکومیت بین‌المللی دست و پنجه نرم می‌کند. حکومت ایران با چالش‌های بسیاری مواجه است، از تحریم‌های فلج‌کننده و اقتصاد رو به وخامت گرفته تا اعتراضات گسترده که خواستار آزادی‌های مدنی و پاسخگویی دولت است. این تضاد فاحش بین یک دولت دموکراتیک در حال شکوفایی و یک نظام تئوکراتیک در حال افول، بر پویایی تغییر قدرت و نفوذهای جدید غرب آسیا تأکید و تصویر پیچیده‌ای از انعطاف‌پذیری و مقاومت این منطقه را در موقعیت‌های مختلف ترسیم می‌کند.

روایات نادرستی اکنون در دانشگاه‌های غربی وجود دارد؛ در حال حاضر، دانشگاه‌های آمریکا شاهد روند نگران‌کننده‌ای هستند که در آن لابی‌های اسلامی که به‌طور نامحسوس با ایدئولوژی‌های کمونیستی آمیخته شده‌اند، دانشجویان هیجان‌زده را دست‌خوش تفکرات خودشان می‌کنند. این گروه‌ها نمایش‌های مبتذل و بی‌معنی را علیه اسرائیل و یهودیان ترتیب می‌دهند. ماهیت این جنبش‌های سازمان‌یافته، روشنگری یا آموزش نیست، بلکه اعمال فشار بی‌رویه بر اسرائیل، با هدف نهایی انزوا و شیطان‌سازی یک ملت است.

سکوت جهانی در برابر تجاوزات حماس و نظام ایران تعجب‌آور است. این نکته قابل توجه است؛ هرچه که این اعتراضات دانشگاهی گسترده‌تر می‌شود، واکنش‌های جهانی به اقدامات حماس و شبکه‌سازی تروریستی گسترده‌تر از طریق حمایت‌های ایران خفیف‌تر می‌شود. مجامع و رسانه‌های بین‌المللی عمدتاً اقدامات فاحش حماس را نادیده می‌گیرند و جمهوری اسلامی را برای حمایت مستمر از تروریسم پاسخگو نمی‌دانند. این خشم‌گزینی، بازتابی آشکار از اولویت‌های نابجا در دیپلماسی و رسانه‌های جهانی است، جایی که صداهایی که باید از صلح و عدالت دفاع کنند، به‌طور متناقضی خاموش می‌شوند.

ادامه در صفحه ۲

سقوط حکومت ایران اجتناب‌ناپذیر است

به‌عنوان چراغی از ثبات و نوآوری در یک منطقه ناآرام قرار می‌دهد. این انعطاف‌پذیری علاوه بر اینکه گواهی بر سیاست‌های داخلی قوی آن است، بلکه نشان‌دهنده مدیریت ماهرانه آن نسبت به تهدیدها و چالش‌های خارجی می‌باشد. در طرف دیگر این ماجرا، رهبر بزرگ ایران و حکومت دینی او قرار دارد که آشکارا در حال افول است و با

جروزالم پست عرفان فردا

در گفتمان معاصر سیاست غرب آسیا، دور روایت متضاد به شدت در حال آشکار شدن است. در یک طرف ماجرا، اسرائیل ایستاده، ملتی که به‌طور مداوم در میان ناملایمات در حال پیشرفت است، نهادهای دموکراتیک و پیشرفت‌های تکنولوژیکی آن را

۱۳

بندر چابهار؛ معامله بزرگ
بین هند و ایران

۱۱

نقش آمریکا در بحران
آینده کره شمالی

۸

بازدارندگی آمریکا
در برابر ایران

سقوط حکومت ایران، اجتناب ناپذیر است

«جواد ظریف» قصد دارد نامزد ریاست جمهوری شود؟

نشنال

آرش عزیزی |

محمد جواد ظریف، وزیر امور خارجه پیشین ایران، برای ارائه آخرین کتاب خود به نام «عمق صبر» در محل برگزاری نمایشگاه کتاب تهران حضور یافت. ده‌ها بازدیدکننده، از جمله مردان و زنان جوان، برای گرفتن نسخه‌ای امضا شده از خاطرات ظریف درباره دوران کاری وی به‌عنوان دیپلمات ارشد کشور بین سال‌های ۲۰۱۳ تا ۲۰۲۱، به صف شدند.

چنین شور و شوقی برای یک سیاستمدار در کشوری مانند ایران بسیار نادر است، جایی که سرخوردگی از سیاست رسمی آنقدر گسترده است که تنها ۷ درصد از ساکنان پایتخت در دور دوم انتخابات پارلمانی در اوایل ماه جاری رای دادند. دستاورد مهم او در وزارت خارجه، حمایت از برجام بود.

در ماه مارس، در افشای فایل صوتی که توسط رسانه ضد نظام ایران منتشر شد، می‌توان شنید که ظریف از سپاه پاسداران انقلاب اسلامی و جناح‌های تندرو و اصلاح طلب نظام انتقاد می‌کند. کتاب جدید ظریف مملو از لاف‌های فروتنانه است، از جمله یک واقعیت معروف که هنری کیسینجر، وزیر امور خارجه فقید آمریکا، زمانی او را «یک دشمن محترم» خطاب کرد.

این کتاب مملو از حکایت‌هایی است که او را در پرتوی میهن پرستانه به تصویر می‌کشد. شاید مهم‌ترین فصل کتاب به دیدگاه آقای ظریف در مورد هوپیمای اوکراینی مربوط باشد. ظریف با ارائه گزارشی ساعت به ساعت، ادعای مستند خود را تکرار می‌کند که او و روحانی از حقیقت خبر نداشته‌اند. او با آگاهی کامل از نارضایتی بسیاری از ایرانیان از روابط دولتشان با مسکو، بسیاری از نقدهای شناخته شده خود از این رابطه را نیز در کتاب بازگو می‌کند. رهبر ایران یک سیاست شدیداً ضد غربی را دنبال کرده است و بنابراین، دیگر نیازی به شخصیتی مانند ظریف ندارد. ادامه حضور ظریف در انتظار عمومی، یاد او را زنده نگه می‌دارد.

در سال ۲۰۲۱، جناح اصلاح طلب نظام یک نظرسنجی داخلی انجام داد که مشخص کرد ظریف نامزد مورد نظر آن‌ها برای ریاست جمهوری است.

tinyurl.com/24omg6np

نشان داده است. در مقابل، تبعیت ایران از یک سیستم سفت و سخت و ظالمانه منجر به رکود اقتصادی و ناآرامی اجتماعی اش شده است.

نسل جوان اسرائیل احتمالاً شاهد برچیده شدن خلافت منسوخ و ظالمانه‌ای است که رهبران فعلی ایران آن را اداره می‌کنند. این سناریوی آشکار درسی از انعطاف‌پذیری و پیروزی حکومت مترقی بر اقتدارگرایی ارائه می‌دهد. سرنوشت گروه‌هایی که با ایدئولوژی‌های [آیت‌الله] خامنه‌ای همسوس هستند، احتمالاً منعکس کننده پایان شرم‌آور شخصیت‌هایی مانند معمر قذافی، دیکتاتور سابق لیبی خواهد بود و یادآور شکست اجتناب ناپذیر حکومت‌های سرکوبگر است که در خدمت به منافع مردم خود ناکام بودند. با مشاهده این رویدادهای جاری، جامعه بین‌المللی باید ادراکات خود را مجدداً تنظیم کند و انعطاف‌پذیری اسرائیل را در میان چشم‌انداز پراشوب سیاست غرب آسیا به رسمیت بشناسد. برای بازبرگرن جهانی الزامی است که پیامدهای بلندمدت این تغییرات را درک کرده و از فرآیندهایی که ثبات و صلح را در منطقه تقویت می‌کند، حمایت کنند.

<https://tinyurl.com/2dpbq4d5>

فقدان مشروعیت و محبوبیت نظام در میان ایرانیان، همراه با رکود شدید اقتصادی و بحران‌های زیست‌محیطی، نشان از فروپاشی قریب‌الوقوع این حکومت دارد.

پایندی سرسختانه این کشور به سیاست خارجی که با تروریسم خو گرفته است، آن را در سطح جهانی بیشتر از خود بیگانه و زمینه را برای سقوط نهایی آن فراهم می‌کند. این سقوط پیش‌بینی شده، تشابه زیادی با افول‌های تاریخی دارد، جایی که سوء مدیریت طولانی مدت و قطع ارتباط با مردم به ناچار به تغییر نظام منجر شده است.

در حالی که ایران با عواقب اقدامات خود تحت نظام [آیت‌الله] خامنه‌ای دست و پنجه نرم می‌کند، اسرائیل همچنان به تثبیت جایگاه خود به‌عنوان یک پایگاه دائمی و باثبات در غرب آسیا ادامه می‌دهد. تضاد فاحش بین استقامت مترقی اسرائیل و حکومت روبه‌افول ایران بر یک تغییر ژئوپلیتیکی گسترده‌تر تأکید می‌کند که نشان‌دهنده همسویی مجدد قدرت و نفوذ در منطقه است.

اسرائیل با تعهد خود به اصول دموکراتیک و نوآوری‌های تکنولوژیکی، سازگاری و آینده‌نگری را در حکومتش

رسانه‌های عمدتاً چپ‌گرا، نقشی اساسی در شکل‌دهی روایتی داشته‌اند که اغلب به نفع ستمگرایی بوده که تحت پوشش مبارزه با امپریالیسم اقداماتشان را انجام می‌دهند. ایدئولوژی‌های خطرناک اسلام تندرو و فعالیت‌های گروه‌هایی مانند نیروی قدس، بخشی از سپاه پاسداران انقلاب اسلامی به‌طور معمول کمتر گزارش می‌شود. این جهت‌گیری به ترسیم زیبایی از چهره‌هایی مانند [آیت‌الله] خامنه‌ای نیز تسری پیدامی‌کند و به غم‌حمایت آشکارش از تروریسم جهانی، رسانه‌های بین‌المللی با او با احترام و مشروعیت برخورد می‌کنند.

تاریخ و رویدادهای کنونی نشان می‌دهد که حکومت [آیت‌الله] خامنه‌ای ناپایدار است. تا تاریخ ۵ مرداد، دقیقاً ۳۵ سال می‌شود که او در منصب قدرت است؛ اما نه به رأی مردم انتخاب شده و نه از قدرت برکنار می‌شود. این تصدی به طرز عجیبی بازتابی از سلطنت شوم ۳۶ ساله قاجاریه توسط محمدعلی میرزا کژدر است. همانطور که اواخر دوره حکومت فتحعلی شاه، مشکلات اقتصادی شدیدی به همراه داشت و ایران تا مرز فروپاشی رفت، دوران [آیت‌الله] خامنه‌ای نیز شاهد چالش‌های مشابهی است.

«جورجیا ملونی» فرد بانفوذ جدید اروپا

(ژلنسکی)، رئیس جمهور
قانونی اوکراین است؟

نیوزویک
سرگئی مایدووکوف |

جنگ در اوکراین مانع از برگزاری انتخابات ریاست جمهوری در ماه مارس شده است. پاسخ این سؤال که آیا ولودیمیر زلنسکی، رئیس جمهور فعلی می‌توانست پس از پنج سال قدرت، به عنوان برنده ظاهر شود، نامشخص است. با این حال، زلنسکی ممکن است احتمال شکست خود را دیده باشد که می‌تواند توضیح دهد که چرا انتخابات در زمان مقرر تعیین نشده است. در ماه ژانویه، زلنسکی تصریح کرد که انتخابات را به تأخیر نمی‌اندازد، اما به دلیل حکومت نظامی در اوکراین قادر به برگزاری آن نیست. قرار نیست حکومت نظامی تا روز ۱۱ اگوست به پایان برسد.

زلنسکی، با اتهامات خیانت و تردید در مورد مشروعیت ادامه کار خود مواجه شده است. دنیس مالیوتکا، وزیر دادگستری استدلال کرده است که فضای سیاسی کنونی برای شفاف سازی از دادگاه قانون اساسی مناسب نیست، زیرا این امر مستلزم سؤالات و تردیدهای مشروع است. تصمیم برای عدم مداخله خطر بزرگی برای زلنسکی و اوکراین به همراه دارد.

رهبران جهانی زلنسکی را مانع اصلی یافتن راه حل سازش برای جنگ جاری در اروپا می‌دانند. حامیان اصلی مذاکرات صلح ترکیه و چین هستند، دو متحد مسکو که قاطعانه در کنار پوتین ایستاده‌اند. این تلاش‌ها در برخی از کشورهای اروپایی، مانند ویکتور اوربان، نخست‌وزیر مجارستان که از طرح صلح چین حمایت می‌کند، مورد تأیید قرار گرفته است. امانوئل مکرون، رئیس جمهور فرانسه قصد دارد در جریان بازی‌های سال ۲۰۲۴ پاریس و کنفرانس بین‌المللی در سوئیس در ماه ژوئن برای «آتش‌بس المپیک» تلاش کند.

صداقت باعث می‌شود زلنسکی نتواند با پوتین مذاکره کند و به‌طور بالقوه منجر به اعتراضات گسترده و سرنگونی زلنسکی شود. تهاجمات جدید روسیه اوکراین را به‌طور فزاینده‌ای به کمک‌های نظامی و مالی غرب وابسته می‌کند. با تأیید مشروعیت زلنسکی توسط دادگاه قانون اساسی، او از اتهامات مربوط به غصب قدرت و درخواست برای برگزاری فوری انتخابات ریاست جمهوری مصون خواهد ماند.

is.gd/de8XWf

فان پالیسی
آنجل وورا |

جورجیا ملونی از زمانی که نخست‌وزیر شد، رویکرد خود را تغییر داده و متوجه شده است که ایتالیا بیشتر از نیاز بروکسل به این کشور، به بودجه اتحادیه اروپا نیاز دارد. او آنلانتیک‌گرایی قوی نشان داده است، از ناتو به نفع کی‌یف و علیه پوتین حمایت می‌کند و با متقاعد کردن ویکتور اوربان، رئیس جمهور مجارستان برای امضای بسته کمکی به اوکراین، به تأسیس اتحادیه اروپا کمک کرده است. با این حال، در میان سیاست‌گذاران اتحادیه اروپا این ظن وجود دارد که ملونی ممکن است سعی کند اتحادیه اروپا را از درون خراب کند. در دو سال گذشته، او این روایت را پرورش داده است که راست‌گرا میانه است اما راست افراطی نیست و می‌تواند با اتحادیه اروپا کار کند. او با حزب مردم اروپا [EPP] ارتباط برقرار کرده است و نامزد اصلی آن، اورسولا فون در لاین، رئیس کمیسیون اروپا را بر روی سیاست‌های انتقادی هدایت می‌کند.

هدف ملونی ایجاد اکثریتی است که نیروهای راست میانه را گرد هم می‌آورد و چپ‌ها را به اپوزیسیون حتی در اتحادیه اروپا می‌فرستد. او قصد دارد پلی بین محافظه کاران جریان اصلی و گروه‌های مختلفی باشد که می‌توان آن‌ها را ام‌لی‌گرا، تندرو یا راست افراطی توصیف کرد. نظرسنجی‌ها حاکی از آن است که پارلمان بعدی اروپا احتمالاً راست‌گراترین پارلمان تاریخ خواهد بود و انتظار می‌رود که گروه سیاسی محافظه کاران و اصلاح طلبان اروپایی [ECR] و گروه هویت و دموکراسی به رهبری ملونی آرای خود را افزایش دهند. حزب مردم اروپا که ظاهراً بزرگ‌ترین گروه باقی بماند، انتظار می‌رود اکثریت راست‌گرایان در مورد قانون بحث کنند. با این حال، سوسیالیست‌ها

و دموکرات‌های چپ میانه [S&D] دومین گروه بزرگ باقی خواهند ماند و اطمینان حاصل می‌کنند که حزب مردم اروپا قبل از نیاز به محافظه کاران و اصلاح طلبان اروپایی و هویت و دموکراسی به آن نیاز دارد. انتظار می‌رود ائتلاف بزرگ بین راست میانه، چپ میانه و گروه لیبرال «تجدید اروپا» به ریاست امانوئل مکرون، رئیس جمهور فرانسه، این روز را برگزار کند.

ملونی ممکن است ناامید شود زیرا سوسیالیست‌ها و لیبرال‌ها همچنان مسئول تصمیم‌گیری کلی خواهند بود و هرگونه ابتکار اصلی سیاست راست افراطی یا عادی سازی اوربان و هویت و دموکراسی را وتو می‌کنند. با این حال، بقای ائتلاف بزرگ وعده بازگشت اورسولا فون در لاین، رئیس کمیسیون اروپا را به قدرت نمی‌دهد و به ملونی اهرم فشاری بر رئیس جمهور فعلی و رئیس احتمالی آینده کمیسیون می‌دهد. پارلمان اروپا [EP] در حال بررسی همکاری با محافظه کاران

is.gd/aQUZhw

اتحادیه عرب، امروز شریکی مهم برای صلح است

نیوزویک

عبدالله بن راشد الخلیفه |

سی و سومین اجلاس سران اتحادیه عرب، پنجشنبه هفته جاری در منامه بحرین برگزار می شود. بسیاری از ناظران غرب آسیا در آمریکا، این اتحادیه را سازمانی می دانند که از زمان تأسیس آن در سال ۱۹۴۵ تلاش کرده است تا به وعده های خود عمل کند. آن ها استدلال می کنند که اتحادیه عرب امروزی مانند بسیاری دیگر از سازمان های بزرگ منطقه ای و بین المللی است.

این منتقدان با اشاره به توافقات آبراهام، همگی الگوی جدیدی دارند که به موجب آن دولت های فردی، به جای اقدام جمعی، می توانند منطقه را متحول کنند. آن ها در تصمیمات بحرین، امارات و مراکش برای عادی سازی روابط با اسرائیل، مسیر جدیدی را به سوی صلح می بینند. اقدامات گزارش شده عربستان برای عادی سازی روابط با اسرائیل از طریق آمریکا به عنوان بخشی از ترتیبات امنیتی جدید منطقه ای، اعتبار بیشتری به این رویکرد می دهد.

هر چقدر هم که بسیاری از منتقدان آن را نادیده بگیرند، اتحادیه عرب برای کشورهای عربی اهمیت دارد. اعضا به آن اعتقاد دارند و به نتایج آن اهمیت می دهند.

خبر خوب این است که اتحادیه عرب امروز به طور قابل توجهی با تجسم های قبلی خود متفاوت است. دستور کار این سازمان، دیگر توسط بازیگرانی که منافع وایدئولوژی آن ها در تضاد با غرب است، هدایت نمی شود. در عوض، توازن سیاسی و دیپلماتیک قدرت

به نفع نسل جدیدی از رهبران در عربستان و خلیج فارس، همراه با مصر، تغییر کرده است. آن ها بر این باورند که بدون حل و فصل مناقشه فلسطین و اسرائیل، جنگ همچنان منطقه را متلاشی و از تحقق کامل آینده رویایی آن ها جلوگیری می کند.

شاید مهمترین چیز از دیدگاه آمریکا این واقعیت باشد که اکثریت قریب به اتفاق رهبران منطقه متعهد به همکاری دست در دست این کشور برای رسیدن به این

هدف هستند. بحرین با اولین توافق نامه جامع اقتصادی و امنیتی دوجانبه منطقه پیشتان است. از مجامع چند جانبه عربی، گروه های ضد غربی که زمانی بخشی منظم از جلسات بودند، حذف شده اند.

بحرین به عنوان یک شریک مسئول، آینده نگر و طرفدار آمریکا، مطمئناً سهم خود را انجام خواهد داد.

tinyurl.com/2ycpcpfm

مسئله کشورهای عربی با فلسطین چیست؟

لبنان دست کشید. پروژه هسته ای ایران همچنان نگرانی های منطقه ای ایجاد می کند و منجر به کاهش آرمان فلسطین در اکثر کشورهای خلیج فارس می شود. این امر منجر شد به رد توافق هسته ای ایران و توافق آبراهام که شامل مراکش نیز می شد. این مسئله نشان دهنده تهدیدی برای گسترش نفوذ ایران در منطقه و تغییر در موازنه قدرت منطقه خلیج فارس بود.

حمله ماه اکتبر در غرب آسیا، آرمان فلسطین را به خط مقدم درگیری های منطقه ای بازگردانده و روند عادی سازی بین اسرائیل و عربستان را متوقف کرده است. کشورهای حاشیه خلیج فارس، به ویژه کشورهای میانه و خلیج فارس، مجبور شده اند در محاسبات خود تجدیدنظر کنند و عربستان در ازای عادی سازی خواهان حل و فصل مشکلات شده است. اکثر کشورهای غرب آسیا از حماس به دلیل روابط نزدیکش با ایران بیزارند، اما تشکیلات خودگردان فلسطین را به عنوان نماینده قانونی این کشور می شناسند.

is.gd/ucEyyk

۱۹۷۹ با تهدید بزرگی از سوی ایران مواجه بوده اند، از اهمیت خود کاسته است. ایران شبهه نظامی را در لبنان، سوریه، عراق و یمن ساخته، تقویت و توانمند کرده است. عربستان و کشورهای حاشیه خلیج فارس نتوانستند این گسترش را متوقف کنند و منجر به جنگ با حوثی های یمن در سال ۲۰۱۵ و آتش بس با ایران در سال ۲۰۲۳ شد. عربستان نیز نفوذ سنتی خود را در لبنان از دست داد و از حمایت مالی از دولت

نیز اعلام کرده اند که دولت فلسطین می تواند غیر نظامی شود تا استدلال اسرائیل را تضعیف کند که یک کشور فلسطینی برای اسرائیل بیشتر از حماس تهدید محسوب می شود. آرمان فلسطین در طول تاریخ مشکلات قابل توجهی را برای کشورهای عربی ایجاد کرده است که منجر به جنگ های متعدد و خسارات اقتصادی و انسانی شده است.

موضوع فلسطین در کشورهای حاشیه خلیج فارس که از زمان انقلاب سال

ورد کرانچ

شریف یونس |

کشورهای عربی میانه رو، از جمله مصر، اردن و کشورهای حاشیه خلیج فارس، برای حل مسالمت آمیز مسئله فلسطین تلاش می کنند. از سال ۲۰۰۲، آن ها «ابتکار صلح عربی» را به پیش می برند که هدف آن عادی سازی همه جانبه بین اسرائیل و کشورهای عربی به شرط ایجاد کشور مستقل فلسطین در تاریخ ۴ ژوئن ۱۹۶۷ است. برخی از رهبران عرب

ایران و اسرائیل باید با هم صحبت کنند

برای همیشه حل کنیم. متحدان قدرتمند در هر طرف، آمریکا و اروپا در مقابل چین و روسیه باید این دو دشمن را به میز مذاکره سوق دهند.

اگر واشنگتن نتواند رویای خود را مبنی بر ایجاد یک جبهه متحد متخاصم با تهران کنار بگذارد، قدرت بزرگ دیگری وارد عمل خواهد شد.

تهران اخیراً پیشنهاد داده که از دانش هسته‌ای غیرنظامی خود برای کمک به ریاض در توسعه انرژی هسته‌ای استفاده کند، که اگر رویای واشنگتن برای توافق عربستان و اسرائیل از بین برود، این امکان بسیار واقعی است. لحظه کنونی تا حدودی به دسامبر ۲۰۲۱ شباهت دارد، زمانی که، قبل از شروع جنگ اوکراین، مسکو پیام‌های ناامیدکننده‌ای را به واشنگتن ارسال و از آن درخواست کرد که این بحران را با به رسمیت شناختن منافع امنیتی کرملین حل و فصل کند.

tinyurl.com/29xpc8ek

بدون آن، تهران احتمالاً به میز مذاکره نخواهد رسید. برای حل و فصل موضوع، مذاکره کنندگان باید کار سختی را انجام دهند، اما یک چیز وجود دارد: ما به سران عاقل تری نسبت به کسانی که در حال حاضر مسئول گفت‌وگو هستند نیاز داریم. تدریجاً در اورشلیم، تهران و غزه فقط سعی خواهند کرد یکدیگر را بکشند.

باید این آشفتگی وحشتناک را یک بار

اجازه می‌دادند متحدشان، ایران توسط غرب تکه تکه شود.

شما نمی‌توانید با وجود تهدیدی به این بزرگی آرامش داشته باشید. بسیاری صحبت اسرائیل و ایران را دور از ذهن می‌دانند، اما باید انجام شود. برای اینکه آن گفت‌وگوها انجام شود، باید یک راه حل عادلانه و قابل قبول برای فلسطینی‌ها، با پایان این جنگ هولناک در غزه، وجود داشته باشد که

کانترپانچ ایواوتنبرگ |

اکنون حدود چهار هفته از پرتاب موشک‌های ایران به آسمان اسرائیل می‌گذرد، زیرا بشریت نفس خود را برای جنگ هسته‌ای و انقراض احتمالی حبس کرده است. اگر اسرائیل آسیب بزرگی می‌دید، جنگ می‌توانست هسته‌ای شود و حتی یک دقیقه هم فکر نکنید که روسیه و چین

نظر متفاوت ارتش اسرائیل در مورد فلسطین

اماس‌ان یائیر روزنبرگ |

دانیل هاگاری، سخنگوی ارشد ارتش اسرائیل، از دولت این رژیم به دلیل ناتوانی در ایجاد یک طرح پس از جنگ برای غزه انتقاد کرد. یواو گالانت، وزیر دفاع، ژنرال سابق و عضو فعلی حزب لیکود به رهبری بنیامین نتانیاها، علناً دولت را به دلیل ناتوانی در ایجاد یک طرح پس از جنگ برای غزه مورد سرزنش قرار داد و از نتانیاها خواست که شخصاً به حکومت فلسطین در این منطقه، برخلاف شهرک‌سازی یا اشغال اسرائیل، متعهد شود. گالانت استدلال کرد که بدون چنین استراتژی سیاسی، هیچ استراتژی نظامی نمی‌تواند موفق شود و اسرائیل در اشغال غزه و مبارزه با یک ضد شورش بی‌پایان علیه حماس که منابع نظامی، اقتصادی و دیپلماتیک کشور را از بین می‌برد، رها می‌شود.

اما اسکان مجدد غزه می‌تواند به از دست دادن اکثریت اسرائیل و جامعه بین‌المللی منجر شود. این امر باعث شده است که گالانت علناً نظرات خود را در مورد غزه بیان کند که این سرزمین باید به اهالی غزه بازگردانده شود. وی همچنین خواستار اداره غزه توسط فلسطینی‌ها در ارتباط با آمریکا و کشورهای عربی میانه‌رو بدون شهرک‌های یهودی شده است.

is.gd/ckodPH

دولت جدید در غزه همکاری کند. اکثر اسرائیلی‌ها نمی‌خواهند دوباره در نوار غزه اسکان یابند، اما نتانیاها و ائتلافش تحت تأثیر جناح راست افراطی هستند که از آن حمایت می‌کنند. حمایت راست افراطی می‌تواند منجر به فروپاشی ائتلاف نتانیاها و از دست دادن متحدان شود. اگر نتانیاها تصمیم به برقراری حکومت فلسطین در غزه بگیرد، راست افراطی را از دست می‌دهد،

تا اعلام کند که اسرائیل کنترل غیرنظامی بر نوار غزه ایجاد نخواهد کرد و جایگزین حکومتی برای حماس در نوار غزه بلافاصله مطرح خواهد شد. این بیانیه عملاً شورش را علیه دولت نتانیاها و طرفداران جناح راست‌گرای افراطی آن برای شورانیدن غزه علیه شهرک‌نشینان اسرائیلی آغاز کرد. جو بایدن و دولت او از اسرائیل خواسته‌اند تا با تشکیلات خودگردان فلسطین برای ایجاد یک

نیویورک تایمز، چگونه سیاست‌هایش خود را تغییر داد

پرسواژن
نلی بولز

کرونا و کشتار ویروسی ناشی از آن، منجر به عصر جدیدی در سیاست آمریکا شد که روشن‌فکران لیبرال، وحشی و خوش‌بین شدند. ایدئولوژی ترقی خواهان جدید بر اساس این ایده بنا شده بود که مردم عمیقاً خوب هستند و فقط توسط سرمایه‌داری، استعمار و ناهنجارگرایی از بین رفته‌اند، این ایدئولوژی جامعه را به شیوه‌های جالب و حتی خوب تغییر شکل داد. یک خبرنگار جوان موفق در نیویورک تایمز، به این جریان پیوست تا قلب مقاومت باشد. اشتراک‌ها

در حال افزایش بود و سردبیر ارشد روزنامه اعتراف می‌کند که روزهای اولیه ریاست جمهوری ترامپ بیش از حد ساده بود. با این حال، گروه جدید روزنامه قصد داشت قلم را برای عدالت به دست بگیرد و نقش روزنامه‌نگاری را برای نویسندگان و خوانندگان جذاب‌تر کند. مجریان روایت داخلی روزنامه و کارشناسان اطلاعات نادرست، گزارشگری را مشکل‌ساز می‌دانستند و سردبیر ارشد روزنامه از ساده‌سازی بیش از حد روزنامه انتقاد می‌کرد. با وجود چالش‌ها، اشتراک‌ها افزایش یافته است. مردم می‌خواهند تعصباتشان و بازخوردشان مبنی بر اینکه همیشه

راست را افزایش داد. نویسنده می‌خواست اطلاعات بیشتری در مورد اطلاعات نادرست PragerU ارائه دهد و رئیس مرکز مطالعات جناح راست برکلی، لارنس روزنتال، خاطرنشان کرد که محتوای PragerU به لبه اطلاعات نادرست توطئه‌آمیز نزدیک است، اما چنین چیزی وجود ندارد. نویسنده، قطعه‌ای در مورد صحت مطالب ضد سیاسی نوشت که مورد تحسین و تمجید قرار گرفت. با این حال، مصالحه منجر به تمایل به اجتناب از برچسب‌زدن به هر چیزی که کمی خارج از موضوع به‌عنوان «اطلاعات نادرست» است، شد.

B2n.ir/a96911

تعرفه‌های بایدن، پایان دوران کالاهای ارزان قیمت چینی است

نیویورک تایمز
جیم تانکر سلی

در اوایل قرن بیستم، محصولات مصرفی آمریکا به دلیل واردات از چین و سایر اقتصادهای نوظهور، ارزان‌تر شدند. این امر منجر به تعطیلی کارخانه‌های آمریکایی و از بین رفتن بیش از یک میلیون شغل شد. فروشگاه‌های تخفیف‌دار و خرده‌فروشان آنلاین با فروش کالاهای ارزان قیمت ساخته شده در خارج از کشور، رونق گرفتند. با این حال، انتخاب رای دهندگان منجر به انتخاب ترامپ و بایدن شد. آن‌ها به دنبال احیا و محافظت از کارخانه‌های آمریکایی با گران کردن قیمت کالاهای چینی بودند. آن‌ها بر واردات در صنایع قدیمی که در ربع قرن گذشته از بین رفته بودند، مانند پوشاک و لوازم خانگی و صنایع جدیدتری که در بحبوحه رقابت جهانی با چین در حال رشد هستند، مانند پنل‌های خورشیدی، مالیات وضع کردند. تصمیم بایدن برای تدوین و تشدید تعرفه‌های اعمال شده توسط ترامپ، نشان‌دهنده پایان دوران چنددهه‌ای است که تجارت با چین را در بر گرفت. احزاب در حال رقابت برای قطع این روابط هستند و قانون‌گذاران در مورد شیوه‌های کاری چین، سرعت مالکیت معنوی از مشاغل

پرداخت. بایدن پیشنهادهای ترامپ را به‌عنوان بسیار گسترده و پرهزینه رد می‌کند و بر ایجاد یک قلعه محافظ در اطراف صنایع استراتژیک مانند انرژی پاک و نیمه‌هادی‌ها با استفاده از تعرفه‌ها و سایر مقررات تمرکز می‌کند. او همچنین میلیارد‌ها یارانه دولتی به شرکت‌های این بخش‌ها از جمله فناوری‌های انرژی سبز از طریق قانون کاهش تورم ارائه می‌کند. اقتصاددانانی که طرفدار تجارت کمتر با چین هستند، از برنامه‌های هر دو نامزد انتقاد کرده‌اند، نه تنها به این دلیل که خطر افزایش قیمت‌ها برای خریداران آمریکایی وجود دارد، بلکه به

خارجی و یارانه‌های سخاوتمندانه برای کارخانه‌هایی که بیشتر از آنچه مصرف‌کنندگان چینی می‌توانند تولید کنند، در حال بحث هستند. در انتخابات آتی، رئیس‌جمهور بایدن و ترامپ نظرات متضادی در مورد چگونگی تعامل اقتصاد آمریکا با چین ارائه می‌کنند. ترامپ قصد دارد تجارت با چین را با افزایش تعرفه‌ها بر تمامی کالاهای وارداتی چین و ممنوعیت کامل برخی کالاهای چینی محدود کند. او همچنین مالیات‌های جدیدی را بر واردات از سراسر جهان وضع خواهد کرد. با این حال، ترامپ تاکید می‌کند که چین هزینه این تعرفه‌ها را خواهد

این دلیل می‌تواند رشد اقتصادی را کاهش دهند. آن‌ها استدلال می‌کنند که قطع رقابت چینی می‌تواند شرکت‌ها و مصرف‌کنندگان را مجبور کند به جای خرید محصولات جدید و نوآورانه‌ای که صنایع و مشاغل جدید ایجاد می‌کنند، برای کالاهای مصنوعی گران قیمت داخلی پول خرج کنند. دموکرات‌ها استدلال می‌کنند که بهترین امید بایدن برای یک سیاست تجاری موفق چین، صرف هزینه‌های بیشتر، از جمله دور دیگری از یارانه‌ها برای نیمه‌رساناها و سایر تولیدات با فناوری پیشرفته و ادامه اجرای آن است. سناتور شرود براون، بایدن را تحت فشار قرار داد تا خودروهایی برقی چینی را به‌طور کامل ممنوع کند، در حالی که جنیفر هریس، دستیار سابق بایدن، دولت را تحت فشار قرار داد تا هزینه‌های صنعتی خود را با قوانین سخت‌گیرانه‌تر در مورد اینکه دریافت کنندگان این پول می‌توانند با آن انجام دهند، همراه کند. اگر سیاست‌های بایدن به کاهش سریع قیمت محصولات ساخت آمریکا کمک نکند، رای دهندگان از این تلاش‌ها ناراحت خواهند شد.

B2n.ir/e83126

آمریکانفوذ خود در نیجر را از دست داد

سورینس

افول آمریکا

مركز مطالعات استراتژیک
روزنامه

ایست افریکن

در حالی که واشنگتن در حال آماده شدن برای کنار گذاشتن موقعیت استراتژیک خود در ساحل، جایی که روسیه و ایران در حال به دست آوردن میدان قدرت هستند، یک هیئت آمریکایی در حال گفت‌وگو درباره خروج نیروهایش از نیجر است.

درخواست برای خروج نیروهای آمریکایی پس از آن مطرح شد که نیروهای فرانسوی نیز در سال گذشته توسط ژنرال های حاکم جدید نیجر پس از کودتای جولای مجبور به عقب نشینی شدند.

نیجر در ماه مارس اعلام کرد که به توافقنامه همکاری نظامی با واشنگتن پایان می دهد و مدعی شد که حضور سربازان آمریکایی اکنون «غیرقانونی» است و نمی تواند بیش از این اقدامات آمریکادر خاک این کشور را تحمل کند.

نیجر با داشتن یک پایگاه اصلی از پهپادهای آمریکایی در نزدیکی شهر شمالی آگادز که هزینه ساخت آن ۱۰۰ میلیون دلار گزارش شده، یکی از مهم ترین پایگاه های استراتژیک آمریکا در آفریقا است و همچنین یک پایگاه کلیدی برای عملیات ضد تروریسم در غرب آفریقا بوده است.

از سال ۲۰۱۹، واشنگتن از پهپادها و هواپیماهایش برای انجام مأموریت های نظارتی در حومه آگادز و هزار گاهی بیش از مرزهای این منطقه استفاده کرده است. این مأموریت ها منطقه وسیعی را در بر می گیرد که در آن گروه های مسلح، به ویژه گروه های جهادی و افراطی فعالیت می کنند و از این طریق آن ها شناسایی می شدند؛ این گروه ها همچنین به انجام قاچاق مواد مخدر، انسان و اسلحه نیز مشغول بودند.

پهپادهای «پیر» خدمات نظامی آمریکا تا مرزهای همسایه این کشور؛ لیبی، چاد، نیجریه و مالی پرواز می کنند و توانایی های نظارت هوایی محدودی دارند.

نیجر پس از ابراز نگرانی از حضور واشنگتن و تأثیر آن در روابط «بالقوه» بین این کشور و روسیه و ایران، خواستار خروج نیروهای آمریکایی از این کشور شد. ودانت پاتل، معاون سخنگوی وزارت امور خارجه آمریکا روز چهارشنبه در

گفت‌وگو با خبرنگاران گفت: «شورای ملی نتوانسته است به تفاهمی برسد که به آمریکا اجازه دهد حضور نظامی اش را در نیجر حفظ کند.»

او همچنین افزود: «ما در حال حاضر با شورای ملی مشترک نیجر و آمریکا کار می کنیم تا نیروهای آمریکایی را به شیوه ای درست و سنجیده از این کشور خارج کنیم.»

هنگامی که از پاتل در مورد جدول زمانی برای عقب نشینی نیروهای آمریکایی پرسیده شد، پاتل گفت: «در حال حاضر هیچ طرح اساسی مشخص نیست، زیرا تصور می کنم که این گفت‌وگوها ادامه خواهد داشت.»

به دنبال کودتای نظامی نیجر و جدایی متعاقب آن از کشورهای غربی، نیامی ترجیح داد روابط خود را با روسیه تقویت کند؛ این دقیقاً همان اقدامی است که توسط حکومت نظامی همسایه آن به رهبری بورکینافاسو و مالی دنبال شد. ایران در تقویت روابط خود با نیجر به خط مشی روسیه پیوست. این کشور آسیایی در ماه های اخیر ذخایر اورانیوم غنی شده خود را به میزان قابل توجهی افزایش داده است و می تواند در این خصوص با نیجر مرادوات خوبی داشته باشد.

علی ماهامن لمینه زین، نخست وزیر

نیجر در مصاحبه ای با واشنگتن پست که در ماه جاری منتشر شد، گفت که یک مقام آمریکایی، نیامی را تهدید کرده است که در صورت امضای توافقنامه فروش اورانیوم تولیدی خود به ایران، تحریم خواهد شد.

او در این خصوص گفت که «هنوز هیچ قراردادی» در مورد تولید و فروش اورانیوم با ایران امضا نشده است. زین گفت: «آمریکایی ها در خاک ما ماندند و هیچ کاری انجام ندادند، در حالی که تروریست ها مردم را قتل عام می کردند و شهرها را می سوزانند.»

تعداد سربازان آمریکایی مستقر در نیجر تا پایان سال ۲۰۲۳ به ۶۵۰ نفر و همچنین صدها پیمانکار تخمین زده می شود. برخی از نیروها در پایگاه هوایی نیامی در پایتخت حضور دارند و برخی دیگر به همراه سایر نیروهای خارجی در پایگاه آگادز مستقر هستند.

پس از کودتای نیجر، آمریکا برخی از نیروهای خود را از نیامی به آگادز جابجا کرد که به گفته خودش اقدامی پیشگیرانه بود. قبل از کودتای نیجر، نیروهای ویژه آمریکا در کنار ارتش نیجر برای مبارزه با گروه های جهادی کار می کردند. واشنگتن تمام همکاری های نظامی خود را پس از تسلط عبدالحمنه چیانی، رهبر حکومت نظامی و رئیس

شورای ملی به حالت تعلیق درآورد. در ماه اکتبر سال ۲۰۱۷، چهار سرباز آمریکایی و پنج سرباز نیجری در یک کمین توسط گروه داعش در روستای تونگو در نزدیکی مرز مالی کشته شدند. پهپادهای آمریکایی همچنین در جنگ های ارتش نیجر علیه بوکو حرام شبه نظامیان داعش در غرب آفریقا در جنوب شرقی این کشور کمک می کردند.

به گفته وزارت دفاع، در ماه سپتامبر، عملیات اطلاعاتی، نظارتی و شناسایی آمریکا صرفاً برای محافظت از نیروهای آمریکایی از سر گرفته شد و هیچ قصد دیگری در انجام این عملیات لحاظ نشده بود. افکار عمومی نیجر مدت ها است که با حضور نیروهای خارجی مخالف بوده اند. بر اساس یک نظرسنجی در سال ۲۰۲۲، حدود دو سوم از مردم نیجر به استفاده دولت از نیروهای نظامی خارجی برای تأمین امنیت کشور مخالف بودند و برای حل این موضوع تمایل به استفاده از نیروی داخلی بوده اند.

آمودی آراندیشو، رهبر جامعه مدنی نیجر به یک خبرنگاری فرانسوی گفت: «از نظر امنیتی، حضور آمریکایی ها در منطقه آگادز هیچ فایده ای برای ثبات این منطقه ندارد.»

<https://tinyurl.com/2c38hp8f>

بازدارندگی آمریکا در برابر ایران

امریکن کانزوتیو داگ بندوا

بسیاری از کارشناسان آمریکایی معتقدند که جهان در حال جنگ است و این مسئله تقصیر واشنگتن است. جرارد بیگر، خبرنگار وال استریت ژورنال، حمله ایران به اسرائیل را شکست بازدارندگی آمریکا توصیف و استدلال کرد که بازدارندگی نه تنها یک بار، بلکه «چند بار دیگر» شکست خورد. لیام کالینز از «بنیاد آمریکای نوین» و فرانک سوپچاک از «وست پوینت» استدلال کردند که بازدارندگی در اوکراین شکست خورد و جورج دبلیو بوش در سال ۲۰۰۸ و باراک اوباما در سال ۲۰۱۴ را به دلیل کوتاهی در پاسخگویی زودتر به مسکو سرزنش کردند. منتقدان دیگر ترامپ را به دلیل تمایل به خروج از سوریه و جو بایدن را به دلیل خروج از افغانستان سرزنش کردند. مایکل مک کال، رئیس کمیته روابط خارجی مجلس نمایندگان آمریکا نیز این کمیته را مسئول تهاجم روسیه دانست. فیونا هیل، مقام سابق در شورای امنیت ملی آمریکا عقب‌نشینی از عراق، سوریه و تاریخچه مداخلات آمریکا در دو دهه اخیر را به عنوان دلایل اضافه کرد. کوین

وضعیت بازدارندگی متقابل را نامشخص باقی بگذارند. آمریکا نتوانسته روسیه را بازدارد، زیرا روسیه هیچ اقدام نظامی علیه آمریکا انجام نداده است، به‌رغم اینکه مقامات آمریکایی مسئولیت غرق کردن رزمناور روسی ماسکواو کشتن ژنرال‌های روسی را بر عهده گرفتند. کشورهای ناتو نیز نتوانسته‌اند از حمله روسیه به اوکراین جلوگیری کنند و واشنگتن و نه اروپا فعالانه تلاشی برای بازدارندگی مسکو ندارند.

اگر جنگ در تنگه تایوان رخ دهد، آمریکا شکست خورده است. برخی از سیاست‌گذاران آمریکایی بر این باورند که تهدید صرف اقدام نظامی برای بازدارندگی پکن کافی است، اما این احساسات نشان دهنده توازن قوا در چنددهه پیش است. تهدید جنگ ممکن است هم برای چین و هم برای آمریکا کافی نباشد، زیرا چین در سواحل خود با سرزمین اصلی به‌عنوان یک منبع عظیم می‌جنگد، در حالی که آمریکا چندین هزار کیلومتر دورتر از خانه و وابسته به متحدان خواهد جنگید.

is.gd/iAgBLO

هشدارهای بایدن را نادیده گرفتند و کنترل افغانستان را به دست گرفتند. با این حال، سیاست فعلی از آمریکا محافظت کرده است و از زمان پرل هاربر (حمله ناگهانی نیروهای هوایی و دریایی امپراتوری ژاپن به پایگاه دریایی آمریکا در پرل هاربر در صبح روز یکشنبه ۷ دسامبر سال ۱۹۴۱) تنها تروریست‌ها به خاک آمریکا حمله می‌کنند. تحقیرهای اسرائیل و ایران تقصیر واشنگتن نبود، زیرا ایران نتوانست از بمباران تأسیسات دیپلماتیک تهران توسط اسرائیل جلوگیری کند و اسرائیل نتوانست جلوی پاسخ ایران را بگیرد. ایران و اسرائیل هر دو حملات تلافی جویانه خود را تعدیل کردند تا از اقدام جدی طرف مقابل جلوگیری کنند و

رابرتز، رئیس بنیاد هریتیج، بایدن را به شکست در خط لوله نورد استریم ۲ و «خودداری قاطعانه از تأمین امنیت مرزهای آمریکا» متهم کرد. سیاست‌گذاران نگران هستند که آمریکا چین را برای حمله به تایوان تشویق می‌کند و دیگر بازیگران متجاوز مانند ملی‌گرایان چینی، تروریست‌های القاعده و دین سالاران ایرانی را جسورتر کرده است. ناکامی بایدن در جلوگیری از تهاجم روسیه به اوکراین و حمله ایران به اسرائیل، این نگرانی را ایجاد کرده است که رهبران چین محاسبه کنند که قدرت آمریکا به حدی کاهش یافته است که ارتش پکن بتواند بدون مجازات عمل و یک درگیری بزرگ منطقه‌ای را آغاز کند. طالبان نیز

آکسیوس

تهران و واشنگتن مذاکرات غیرمستقیمی در عمان داشته‌اند

رسانه آکسیوس با انتشار گزارشی به نقل از دو منبع آگاه، از گفت‌وگوهای غیرمستقیم تهران و واشنگتن در عمان با محوریت جلوگیری از پیشرفت برنامه هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران و همچنین تلاش برای کاهش حملات منطقه‌ای خبر داد. بنا بر گزارش این رسانه، این مذاکرات با حضور برت مک گورک، مشاور ارشد دولت بایدن در غرب آسیا و همچنین آبرام پیلی، نماینده موقت آمریکا در امور ایران، انجام گرفت؛ در این گزارش اعلام نشده که نماینده جمهوری اسلامی چه کسی بوده است. این مذاکرات اولین دور گفت‌وگوها بین آمریکا و جمهوری اسلامی ایران از ماه ژانویه محسوب می‌شود که طی آن مذاکرات مشابهی در عمان انجام شد. گفت‌وگوهای تازه حدود یک ماه پس از حمله موشکی بی‌سابقه جمهوری اسلامی به اسرائیل در روز سیزدهم آوریل انجام می‌شود؛ حمله‌ای که غرب آسیا را در آستانه یک جنگ منطقه‌ای قرار داد و نخستین حمله مستقیم از خاک ایران به اسرائیل محسوب می‌شد که جمهوری اسلامی در تلافی حمله به ساختمان مجاور کنسولگری این کشور در دمشق، ۲۵۰ موشک بالستیک و پهپاد به سمت رژیم صهیونیستی پرتاب کرد.

ibit.ly/57vpi

سایر خبرها

رویترز

توان نیروهای اوکراین برای عقب‌راندن ارزش روسیه کاهش یافته است

خبرگزاری رویترز، با اشاره به تصویب بسته کمکی ۶۱ میلیارد دلاری در کنگره آمریکا برای ارسال مهمات و تسلیحات به اوکراین نوشت: تحلیلگران می‌گویند حتی اگر نیروهای اوکراینی بتوانند تا زمان دریافت کمک‌ها مقاومت کنند، چالش بسیار بزرگ و دلهره‌آوری در پیش خواهند داشت. بر اساس این گزارش، از اوایل ماه می میلادی، پرسنل دو واحد توپخانه‌ای در خط مقدم شرقی که خبرنگاران رویترز از آن‌ها دیدن کردند، گفته‌اند: هنوز منتظر تحویل مهمات هستند و سرعت عمل‌شان در عقب‌راندن روس‌ها از آنچه باید باشد، به مراتب کندتر است. واحد تحت فرمان الکساندر کوزاچنکو، از فرماندهان اوکراینی، که مجهز به توپخانه «هویتزر ام ۷۷۷»، ساخت آمریکا است، زمانی قادر بود روزی ۱۰۰ گلوله به سمت دشمن پرتاب کند، ولی حالا قدرتش به کمتر از ۱۰ گلوله در روز کاهش یافته است. اوبه خبرگزاری رویترز گفت که شلیک ۳۰ گلوله در روز، امری لوکس به نظر می‌رسد.

ibit.ly/5S_hE

داستان چین با تایوان به کجا خواهد رسید؟

سورین

شرق آسیا

مقر رسانه‌های سورین

روزنامه

۵

فان افروز
نیک فریش

لای چینگ ته، رئیس‌جمهور منتخب جدید تایوان، قرار است در روز ۲۰ می در تایپه منصوب شود. لای که در حال حاضر معاون رئیس‌جمهور است، در وضعیت حساسی از روابط تایوان با پکن، جانشین تسای اینگ ون می‌شود. حزب کمونیست چین تایوان را استانی مرتد می‌داند که آماده اتحاد نیرومند با سرزمین اصلی است. به‌رغم حفظ روابط تجاری و بین فردی با چین، وضعیت مبهم به دلیل بادهای مخالف سیاسی پکن و تایپه متشنج شده است. شی جین پینگ تایوان را در برنامه‌های خود برای «جوان‌سازی» چین گنجانده است، اما مردم تایوان کمتر علاقه‌ای به اتحاد با سرزمین اصلی دارند. حزب ترقی‌خواه دموکراتیک که شامل تسای و لای است، از لحاظ تاریخی از تایوان برای تغییر قانون اساسی خود برای اعلام استقلال حمایت کرده است. در نتیجه، رهبران حزب کمونیست چین در پکن، حزب پیشروی دموکرات [DPP] و لای را جدایی طلبان آشتی ناپذیر می‌دانند. انتخابات سال ۲۰۲۴ در تایوان یک

را تا زمان تسلیم شدن توکیو در پایان جنگ جهانی دوم به‌عنوان مستعمره با نشانه‌های مدرنیته اداره می‌کرد. در سال ۱۹۴۹، بقایای کومینتانگ پس از شکست در مقابل نیروهای کمونیست به تایوان گریختند. هر دو دولت مدعی حاکمیت بر جزیره و سرزمین اصلی بودند و هر دو ادعا کردند تایوان بخشی از چین است. شهروندان تایوان با وجود احتمال وقوع جنگ با چین، به طرز شگفت‌انگیزی آرام هستند. نبرد انتخاباتی بین حزب پیشروی دموکرات، کومینتانگ و حزب مردم تایوان بر سر مسائلی مانند آموزش، مسکن، هویت و امنیت در گرفت. اکثر ساکنان امروزی خود را «تایوانی» می‌دانند تا «چینی»، اما برای نظام دموکراتیک خود بیش از وابستگی به هر حزبی ارزش قائل هستند. انشعاب در تایپه، رهبران تایپه و پکن را مجبور کرده است تا خود را با واقعیت سیاسی ظریف‌تر وفق دهند. شی جین پینگ برای پیشرفت در تایوان بی‌تاب است و پکن از طریق حملات سایبری، گشت‌های نظامی و کارزارهای تبلیغاتی، موضع تهاجمی شدیدی نسبت به این جزیره اتخاذ کرده است.

is.gd/UERHL9

انتخاباتی کاهش یافته است. واشنگتن باید موقعیت نامطمئن لای و تنش‌های داخلی در حزب را درک کند تا بتواند دست‌های دهنندگان تایوانی را بازی کند. اگر رهبران آمریکا بخواهند بازدارندگی را در سراسر تنگه تایوان تقویت کنند، اکنون می‌توانند این کار را در یک فضای سیاسی انجام دهند که احتمال کمتری برای ایجاد ابتکاراتی وجود دارد که یک حزب پیشروی دموکرات جسورتر ممکن است

وسوسه شود که انجام دهد.

لای که در سال ۱۹۵۹ در روستایی تایوان به دنیا آمد، پس از مرگ پدرش در یک حادثه معدن، توسط یک مادر مجرد کارگر بزرگ شد. پدر و مادر او تحت امپراتوری ژاپن بزرگ شدند که تایوان

پیروزی قاطع برای رأی‌دهندگان تایوانی طرفدار استقلال نبود، زیرا استراتژیست‌های حزب پیشروی دموکرات انتظار اکثریت آراء را نداشتند. در عوض، لای با حداکثر آراء پیروز شد و کومینتانگ [KMT]، حزب اپوزیسیون دوست چین، اکنون بلوک بزرگ‌تری را در پارلمان کنترل می‌کند. اگر کومینتانگ با کون‌جه، یک شورشی محبوب دیگر، از حزب مردم تایوان [TPP] یک معامله مشترک انجام می‌داد، ممکن بود ریاست‌جمهوری را به دست آورد.

نتایج رقابت ماه ژانویه آبروریزی نبود، زیرا چین اکنون به تایوان نگاه می‌کند که در آن مشروعیت سرسخت‌ترین دشمن سیاسی پکن، حزب پیشروی دموکرات، از نظر

سایر حوزه‌ها

نیویورک
تایمز

درخواست اوکراین از آمریکا برای دسترسی به اطلاعات پایگاه‌های نظامی روسیه

نیویورک تایمز به نقل از مقامات آمریکایی اوکراینی گزارش داد که کی‌یف در بحبوحه ادامه مشکلاتش در میدان نبرد، به‌طور فزاینده‌ای از کاخ سفید درخواست داده‌های اطلاعاتی بیشتر در باره محل استقرار نیروهای روسی و مهم‌ترین تأسیسات نظامی آن‌ها را کرده است. در شرایطی که تحولات میدان جنگ به نفع اوکراینی‌ها پیش نمی‌رود، این روزنامه آمریکایی گزارش داد که مقامات اوکراینی تماس‌های خود را تشدید کرده‌اند و این در حالیست که نیروهای نظامی اوکراینی در تلاش برای حفظ مواضع زمینی در میان پیشرفت روسیه در جهت خار کیف هستند. گرچه دولت جو بایدن، برخی از داده‌های اطلاعاتی را به اوکراین ارائه می‌کند، اما مدت‌هاست که این درخواست‌ها را رد کرده، زیرا کاخ سفید می‌خواست هیچ‌کدام از گزارش‌های اطلاعاتی آمریکا برای حملات به عمق خاک روسیه استفاده نشود. در این گزارش آمده است، با این حال، جدیدترین درخواست کی‌یف توسط کاخ سفید برای بررسی پذیرفته شده است. مقامات اوکراینی بر این باورند که داده‌های اطلاعاتی بیشتر در زمان واقعی و داده‌های بیشتر در مورد مهم‌ترین اهداف، کارایی حملات فرامرزی کی‌یف را بهبود می‌بخشد.

ibit.ly/OhEwJ

العربیه

ناتو با ارسال سلاح به کی‌یف می‌خواهد روسیه تمام اوکراین را تصرف کند

دیمیتری مدودف، معاون رئیس‌جمهوری امنیت روسیه گفت: کارشناسان ناتو، با تامین سلاح‌های دوربرد بیشتر برای کی‌یف، می‌خواهند که روسیه را به تصرف کامل اوکراین تشویق کنند. وی در تلگرام نوشت: «استراتژیست‌های احمق ناتو واقعا می‌خواهند تقریباً تمام اوکراین تحت کنترل روسیه قرار گیرد. به همین دلیل است که به دولت باندرا سلاح‌های دوربرد می‌دهند». اصطلاح «دولت باندرا» اشاره به استفان باندرا، رهبر ملی‌گرای اوکراینی دارد. باندرا رهبر سازمان «ملی‌گرایان اوکراین» بود که در دوران جنگ جهانی دوم و پس از آن به دلیل مبارزاتش علیه اتحاد جماهیر شوروی و نازی‌ها شناخته شد. برخی اوکراینی‌ها او را قهرمان ملی می‌دانند، در حالی که در روسیه و برخی کشورهای دیگر، وی را به‌عنوان همدست نازی‌ها و مسئول جنایات جنگی می‌شناسند. ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین، اعلام کرد کشورش تنها یک چهارم از تجهیزات پدافند هوایی مورد نیاز را در اختیار دارد.

ibit.ly/esVIJ

روسیه موقعیت خود را در قفقاز جنوبی بازیابی می کند

جیمز تاون پائول گوبل |

در اوایل بهار امسال، به نظر می رسد کرملین در حال تسلیم بسیاری از مواضع خود در قفقاز جنوبی است که برخی از مفسران روسی درباره این موضوع بحث کردند که چگونه مسکو ممکن است این منطقه را به طور کامل و برای همیشه به غرب «تحویل داده» باشد. آن ها دلایل قانع کننده ای داشتند. اول، مسکو به تازگی «حافظان صلح» خود را از قرق باغ بیرون کشیده و برخی از افسران خود را که از مرز ارمنستان خارج کرده است. دوم، ارمنستان مشارکت خود را در کشورهای مشترک المنافع (CIS) و سازمان پیمان امنیت جمعی (CSTO) به رهبری روسیه کم کرده است و در مورد پیوستن به اتحادیه اروپا و حتی سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) صحبت می کند. سوم، گرجستان همچنان از روسیه فاصله می گیرد و روابط خود را با غرب گسترش می دهد. چهارم، ارمنستان و آذربایجان در حال پیشرفت به سوی یک توافق صلح مستقل از میانجیگری مسکو بودند. پنجم، باکو در حال انجام یک تمرین دریایی بزرگ و بسیار مستقل در دریای خزر با ترکیه است و موارد بسیار دیگر که باعث شده بتوانیم نتیجه بگیریم که روسیه قدرت خود را از دست داده است. اما اخیراً به نظر می رسد که وضعیت این کشورها کماکان به سمت روسیه هدف گرفته شده است. دولت گرجستان از طریق حزب حاکم روباوی گرجستان، مواضع طرفدار روسیه و ضد غربی اتخاذ کرده است. این حزب قانون جنجالی «عوامل خارجی» را مجدداً معرفی و اجرا کرد و اعتراضات گسترده ای را برانگیخت.

در ارمنستان، پاشینیان به توافق صلح با باکو و ادغام کشورش با غرب متعهد است، اما با این حال، مذاکرات بین ایروان و باکو به دلیل تظاهرات گسترده ارمنیان علیه تسلیم پاشینیان کند شده و سؤالاتی را در مورد ثبات و دوام نظام او ایجاد کرده است. از همه مهم تر علی اف است که مدت ها خط مستقل تری را دنبال می کند، اکنون او می گوید که روسیه هرگز

قفقاز جنوبی را ترک نخواهد کرد و قدرتی است که باکو و سایر پایتخت ها باید به آن احترام بگذارند. مسکو دقیقاً به دلیل بهره برداری از اعتراضات در ارمنستان و گرجستان به این نتیجه رسیده است. مقامات و مفسران روسی به طور کلی این تصور را مطرح کرده اند که چرخش های گذشته ارمنستان و گرجستان به سمت غرب باعث بی ثباتی دو کشور شده تا جایی که با شیخ انقلاب های رنگی روبرو هستند. کرملین همچنین تأکید کرده است که آذربایجان که رهبران آن به طور طبیعی می خواهند از چنین نتیجه ای اجتناب کنند، اکنون «تنها شریک باثبات روسیه» در منطقه هستند.

اینکه آیا مسکو می تواند بر اساس بیانیه اخیر رئیس جمهور آذربایجان در مورد اهمیت روسیه در قفقاز جنوبی و گرم بودن دیدارهای دوجانبه اخیر بین علی اف و ولادیمیر پوتین، تکیه کند یا خیر، باید فعلاً صبر کرد. با این حال، تردیدی وجود ندارد که این یک گام مهم رو به جلو برای مسکو است که مسلماً همیشه آذربایجان را مهم ترین کشور در قفقاز جنوبی می داند. در قفقاز جنوبی برای مسکو؛ «گرجستان راه است، ارمنستان ابزار است، اما آذربایجان جایزه است.» این پیروزی

چنین موضعی کاملاً با استفاده مسکو از مناقشه ارمنستان و آذربایجان به عنوان بخشی از رویکرد خود در قفقاز جنوبی برای تفرقه و حکومت هم سو است. دولت روسیه نیز در حال گفت و گویا پاشینیان است. کرملین مدعی است که این گفت و گوها نشان داد که خروج مرزبانان روسی «خصلت حضور روسیه در ارمنستان را تغییر نداده است». مسکو همچنین اصرار دارد که هرگونه مشکل در روابط دوجانبه می تواند از طریق کانال های دیپلماتیک حل و فصل شود. توصیف روسیه نشان می دهد که کرملین همچنان معتقد است که دارای اهرم کافی برای مهار ایروان است یا می تواند پاشینیان را سرنگون کند. این الگوی رویدادها در قفقاز جنوبی حداقل سه درس مهم برای غرب دارد. اول، ضروری است که عوامل زمینه ای را در ذهن داشته باشیم و تنها بر اساس آخرین تحولات به نتیجه نرسیم. دوم، به همان اندازه مهم است که به یاد داشته باشیم که آنچه ممکن است در یک موقعیت شکست به نظر برسد، ممکن است مبنای پیروزی در جای دیگر باشد. سوم، بسیار مهم است که به یاد داشته باشیم که پیروزی یا شکست نهایی در ژئوپلیتیک منطقه ای به پیچیدگی قفقاز جنوبی بستگی دارد.

<https://tinyurl.com/2y95wnf3>

آتلانتیست‌ها از آمریکامی خواهند تا اروپا را حفظ کند

ریل کلیر دیفنس فرانسیس سمپا

سه عضو شورای آتلانتیک اعلام کردند که در صورت بازگشت دونالد ترامپ به کاخ سفید، سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) خواهد مرد و امنیت اروپا در اختیار ولادیمیر پوتین قرار خواهد گرفت. آن‌ها پیش‌بینی می‌کنند که ترامپ از ائتلاف خارج می‌شود و احتمالاً ناتو از هم خواهد پاشید. شورای آتلانتیک متشکل از هانس بیندیک، آر. دی. هوکر جونیور و الکساندر ورشو، معتقد است که ناتو موفق‌ترین اتحاد نظامی جهان است و اگر به آن‌ها بستگی داشته باشد،

ناتو ۷۵ سال دیگر دوام خواهد آورد. ناتو در پی ویرانی اروپا از جنگ جهانی دوم و تهدید جوزف استالین شکل گرفت. مبارزه جنگ سرد دو جزء داشت: ایدئولوژی و ژئوپلیتیک. ایدئولوژی کمونیسم در سراسر جهان وفاداری پیدا کرد. تهدید شوروی بدون ایدئولوژی کمونیسم که طرفداران وفادار خود را در سراسر جهان از جمله در داخل آمریکا طرفداران دست آورد، وجودی نبود. نیروهای متعارف شوروی از نظر تعداد نسبت به ناتو برتری قاطع داشتند و یک استراتژی تهاجمی طراحی شده

بود تا آن‌ها را قادر سازد تا حمله‌ای شبیه به حمله رعد اسارا انجام دهند که بعید بود نیروهای آمریکا و ناتو بدون استفاده از سلاح‌های هسته‌ای متوقف شوند. محقق روسی/شوروی ریچارد پاپیس معتقد بود که دکتین استراتژیک شوروی اولین استفاده از تسلیحات هسته‌ای را در صورت جنگ با غرب توصیه می‌کند و ناتو و چتر هسته‌ای آمریکا را برای جلوگیری از فتح اروپای غربی توسط شوروی ضروری می‌سازد. فروپاشی تهدید شوروی در ۱۹۹۱-۱۹۹۰ منجر به انحلال امپراتوری کمونیستی و انحلال تهدید

ژئوپلیتیک روسیه شد. در پاسخ، آمریکا و اروپا ناتو را گسترش دادند که در ۳۰ سال آینده ابعاد آن دو برابر شد و مرزهای شرقی آن را به روسیه نزدیک کرد. امروزه تولید ناخالص داخلی روسیه حدود ۱۵ درصد تولید ناخالص داخلی اروپا است و حدود یک سوم جمعیت اروپا را در خود جای داده است. با این حال، آتلانتیک‌ها استدلال می‌کنند که بدون آمریکا، ناتو احتمالاً فرومی‌پاشد و روسیه، قدرت بزرگی که برای واژگونی نظم بین‌المللی لیبرال تلاش می‌کند، فاقد ظرفیت نظامی برای انجام این کار است.

B2n.ir/m13614

نقش آمریکادر بحران آینده کره شمالی

فارن افزر سومی تری

پیونگ‌یانگ سابقه دخالت در انتخابات آمریکا را دارد. برای مثال، تحقیقات مرکز مطالعات استراتژیک و بین‌المللی نشان می‌دهد که کره شمالی در سال‌های انتخابات آمریکا بیش از چهار برابر بیشتر از سال‌های دیگر آزمایش‌های تسلیحاتی انجام داده است.

اوضاع در شبه جزیره کره هم اکنون بحرانی و نگران‌کننده است. در ۱۰ ژانویه، کیم جونگ اون، رهبر کره شمالی، کره جنوبی را یک کشور دشمن اعلام کرد و به همه بحث‌ها در مورد اتحاد مجدد صلح آمیز پایان داد و زمینه را برای خصومت‌های بیشتر فراهم کرد.

کره شمالی می‌تواند یک حمله نظامی، علیه کره جنوبی انجام دهد، مشابه زمانی که یک کشتی نیروی دریایی کره جنوبی را غرق کرد و جزیره یونپیونگ را در سال ۲۰۱۰ گلوله باران کرد. چنین اعتصابی می‌تواند به سرعت از کنترل خارج شود. یون سوک یول، رئیس‌جمهور کنونی کره جنوبی قول داده است که به هر حمله کره شمالی با قدرت پاسخ دهد.

واشنگتن به عنوان یک متحد معاهده، موظف است از سئول دفاع کند و

کشاندن به جنگ با یک کشور سرکش مجهز به سلاح هسته‌ای، یک سناریوی کابوس آمیز برای مقامات آمریکایی است که از قبل بیش از حد فشار آورده‌اند؛ اما برای جلوگیری از این اتفاق، دولت بایدن باید تلاش‌های خود را برای بازدارندگی کره شمالی افزایش دهد.

طی ۵ سال گذشته، حکومت کیم به سرعت در حال گسترش برنامه تسلیحات هسته‌ای خود بوده است. از زمانی که دیدارهای با ترامپ شکست خورد، کیم همه پیشنهادات مذاکره جدی با آمریکا را رد کرد و سلاح‌های جدیدی از جمله موشک‌های هسته‌ای قدرتمند سوخت جامد و سیستم تسلیحات هسته‌ای زیر آب را آزمایش کرد که قادر به حمل کلاهک‌های هسته‌ای بودند. کره شمالی در حال گسترش قابلیت‌های غنی‌سازی اورانیوم خود به منظور تولید سلاح‌های هسته‌ای بیشتر است. کیم قول داده است که «تولید تسلیحات هسته‌ای را به صورت تصاعدی افزایش دهد تا انواع روش‌های حمله هسته‌ای را تحقق بخشد».

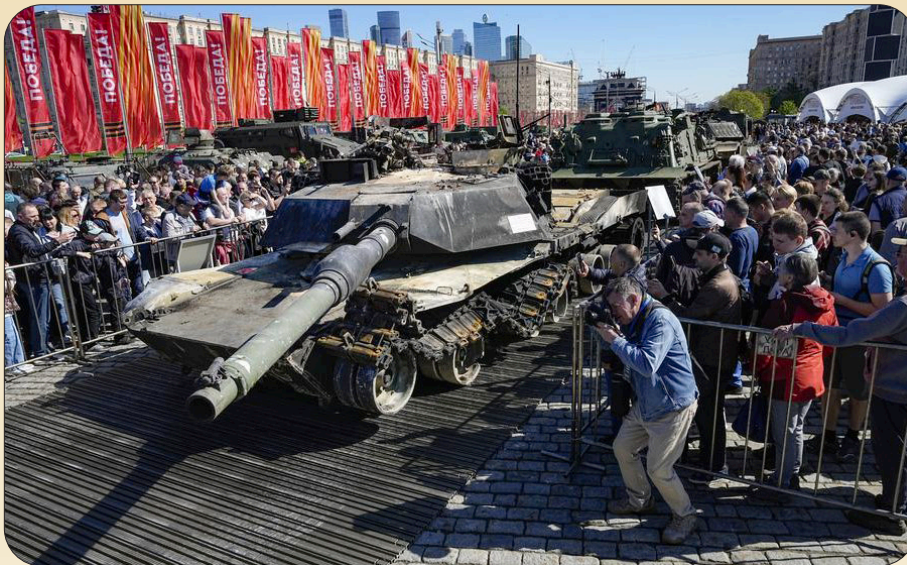
هیچ نشانه‌ای وجود ندارد که کیم برای جنگ همه‌جانبه آماده می‌شود. کیم در حال بسیج نیروها یا تجهیزات نیست، هیچ افزایشی در فعالیت در پایگاه‌های نظامی آن وجود ندارد و مقامات کره جنوبی تجمع قابل توجهی را در نزدیکی مرز شناسایی نکرده‌اند؛ اما لفاظی‌های کیم نشان می‌دهد که

ممکن است حمله کوچکی در راه باشد. شراکت کره شمالی و روسیه، در نهایت، یکی از سهولت‌ها است؛ اما مشارکت‌های عملی همچنان می‌توانند قدرتمند باشند و پیمان مسکو-پیونگ‌یانگ نیز از این قاعده مستثنی نیست. تهاجم روسیه به اوکراین منجر به همگرایی نیازهای سیاسی و منافع مادی شده که کره شمالی را وادار کرده است که به‌طور دسته جمعی سلاح به روسیه ارسال کند. این در حالی است که کره شمالی از روسیه کمک‌های اقتصادی و فناوری بیشتری دریافت می‌کند. به عنوان مثال، به نظر می‌رسد مسکو در برنامه ماهواره‌ای نظامی خود به پیونگ‌یانگ کمک کرده است. با ادامه جنگ در اوکراین و غزه و افزایش تنش‌ها با چین و ایران، دولت بایدن توجه خود را به کره شمالی کم کرده است؛ اما کره شمالی یکی از سه کشوری است که به همراه چین و روسیه می‌تواند به‌طور قابل قبولی حمله هسته‌ای را علیه آمریکا انجام دهد و دو متحد اصلی آمریکا، ژاپن و کره جنوبی را نیز تهدید می‌کند و بنابراین دولت چاره‌ای جز تمرکز بر شبه جزیره ندارد.

<https://tinyurl.com/2dpwbzj2>

پیلز ولد / جان وجیک

آمریکا و ناتو راه را برای اعزام نیرو به اوکراین هموار می کنند

اوکراین در میدان نبرد جان خود را از دست می دهند، بحث «معامله خوب» احتمالاً کمتر قانع کننده خواهد شد.

دولت اوکراین می گوید به حداقل ۱۵۰ هزار نیروی جدید در مرزهای شمالی خود نیاز دارد. پاسخ ژنرال براون از پنتاگون مبنی بر «مادر نهایت به آنجا خواهیم رسید» نشان دهنده برنامه‌هایی برای تشدید دخالت آمریکا است. حتی فقط فرستادن مریبان یا مشاوران ناتو باعث ایجاد تعهدات جدید آمریکا بر اساس معاهده ناتو خواهد شد. اگر آن مریبان توسط روس‌ها مورد حمله قرار می گرفتند، آمریکا باید به «دفاع» از آن‌ها می آمد که می تواند توجیهی برای اعزام هواپیماهای جنگی آمریکا باشد. دولت بایدن موضع رسمی خود را تکرار می کند که هیچ نظامی آمریکایی برای کشته شدن در اوکراین نخواهد رفت و باعث دوگانگی عجیبی می شود. امانوئل مکرون، رئیس جمهور فرانسه تأکید کرده است که در مورد مداخله ناتو در اوکراین، «هیچ چیزی» را نباید رد کرد.

t.ly/H7vEa

اوکراین به دستاوردهای بزرگی دست یافته است.

نیویورک تایمز جنگ - اوکراین را تبلیغ و فقدان دموکراسی در روسیه و ممنوعیت احزاب مخالف و رسانه‌های خبری را برجسته می کند. این روزنامه همچنین گزارش می دهد که برنامه‌های اعزام نیروهای آمریکایی و سایر نیروهای ناتو زیر چتر ناتو برای رفع «کمبود نیروی انسانی» در میدان نبرد طراحی شده است که ناشی از کشته شدن تعداد زیادی اوکراینی و ناتوانی دولت در یافتن جایگزین است. اوکراینی‌ها از خدمت سرباز می زنند و گشت‌های دولتی مردم را با اسلحه دستگیر می کنند و به زور وارد تاش می کنند و به خط مقدم می فرستند. جان لیشان رسیده و باور ندارند که با رفتن به جنگ، دموکراسی را نجات می دهند.

دولت بایدن از جنگ با توصیف آن به عنوان یک «معامله خوب» برای آمریکایی‌ها دفاع کرده و ادعا می کند که بودجه نظامی عظیم مشاغل بسیاری را برای افرادی که سلاح می سازند ایجاد می کند. با این حال، زمانی که آمریکایی‌ها در

از بخش‌ها، دولت بایدن پیشنهاد دیگری از سوی چین را رد کرد. آمریکا از زمان آغاز جنگ اوکراین، تلاش‌های متعدد طرف‌ها برای آغاز گفت‌وگوهای صلح را خراب کرده است و به حاکمان اوکراین گفته است که قدرت‌های ناتو موارد مورد نیاز برای مبارزه با روس‌ها را به آن‌ها ارائه خواهند کرد. روسیه تهاجم خود را در ماه فوریه سال ۲۰۲۲ پس از آن آغاز کرد که آمریکا اوکراین را متقاعد کرد که هیچ قوی مبنی بر خارج شدن از ائتلاف ناتو نداده باشد. قبل از آن تهاجم، دولت کودتا در کی‌یف سال‌ها صرف فرستادن راست‌گراترین عناصر نیروهای مسلح خود به بخش‌های شرقی کشورش کرد و در آنجا حدود ۱۵ هزار اوکراینی روسی‌زبان را کشتند.

اکنون، زمانی که به‌طور گسترده به رسمیت شناخته شده است که زمان آغاز مذاکرات برای پایان دادن به جنگ گذشته است، آمریکا نشان می دهد که قصد دارد نیروهای خود را به اوکراین بفرستد تا مستقیماً با روس‌ها درگیر شود. این اعلام درست در شرایطی است که روسیه در میدان نبرد در شرق

ژنرال چارلز براون، رئیس ستاد مشترک نیروهای مسلح آمریکا، اعلام کرد که نیروهای آمریکایی و متحدانش در نهایت وارد اوکراین خواهند شد، زیرا گزارش‌ها حاکی از آن است که ناتو در حال بررسی اعزام سربازان برای کمک به این کشور است. دولت بایدن در برابر چنین اظهاراتی مقاومت کرده است، زیرا خطر درگیری مستقیم بین دو قدرت هسته‌ای را افزایش می دهد. با این حال، دولت از بودجه جنگ تریلیون دلاری، با اضافه کردن ۶۰ میلیارد دلار جهت تسلیحات بیشتر برای اوکراین حمایت کرده است. از آغاز جنگ در اوکراین، به آمریکایی‌ها گفته شده است که زمانی که اوکراینی‌ها بمیرند، هزینه سلاح‌ها را پرداخت خواهند کرد. اگر نیروهای ناتو در اوکراین به پایان برسند، سربازان آمریکایی و روسی می توانند مستقیماً در میدان نبرد با یکدیگر روبرو شوند. درخواست لهستان برای تسلیحات هسته‌ای آمریکا مستقر در نزدیکی مرز روسیه تنها جهان را به فاجعه احتمالی نزدیک‌تر کرده است. از زمان آغاز تهاجم تمام‌عیار روسیه به اوکراین از سه سال پیش، صدها هزار نفر کشته شده اند و شرکت‌های تسلیحاتی آمریکایی از جنگ سود می برند.

سازندگان تسلیحات از اوکراین به عنوان محل آزمایش سلاح‌های جدید و مرگبار، از جمله سلاح‌هایی که امیدوارند در جنگ‌های سودآور آینده استفاده کنند، استفاده می کنند. ولادیمیر پوتین، رئیس جمهور روسیه از تلاش‌های چین برای فشار برای آتش بس و مذاکره به عنوان راه حل جنگ ابراز قدردانی کرده است. شی جین پینگ اعلام کرد که کشورش به پیشبرد طرح صلح ۱۲ ماده‌ای که سال گذشته اعلام کرده بود، ادامه خواهد داد، طرحی که توسط آمریکا رد شد، به رغم اظهارات دولت اوکراین مبنی بر مفید بودن برخی

هندوستان تایمز / دی پی سراواستاوا

بندر چابهار؛ معامله بزرگ بین هند و ایران

مرزهای هند زمانی افغانستان و آسیای میانه را در برمی گرفت. این مجاورت‌ها با تحدیدهای جدید از بین رفت. در حالی که ترسیم مجدد نقشه آن زمان در دنیای امروز دشوار است، اما بندر چابهار می‌تواند دسترسی بسیاری خوبی به مناطق داخلی هند را فراهم کند. ساربانانداسونوال، وزیر کشتیرانی هند، روز دوشنبه در چابهار حضور داشت تا شاهد امضای یک قرارداد بلندمدت ۱۰ ساله باشد که بر تعهد هند برای توسعه بندر ایران تمرکز کند. لازم به یادآوری است که اولین قرارداد ۱۰ ساله در سفر «مودی» به ایران در سال ۲۰۱۶ به امضا رسید.

بندر چابهار تاریخچه پیچیده‌ای دارد. ایران در زمان شاه، این بندر را به آمریکایی‌ها پیشنهاد داده بود. شاه همچنین قصد داشت یک پایگاه زیردریایی در چابهار بسازد. این بندر خارج از تنگه هرمز است و می‌تواند جایگزینی امن در صورت محدودیت خلیج فارس باشد. این یک مزیت بزرگ از دیدگاه ایران است. از دیدگاه هند، چابهار پیشنهادی جذاب است که نسبت به بندرعباس به هند نزدیک‌تر است.

چابهار دارای دو بندر بزرگ است: شهید کلاتری و شهید بهشتی. پروژه هند شامل توسعه بندر شهید بهشتی است. در اولین سفری که به چابهار داشتم، متوجه شدم که شهر چقدر توسعه یافته است. دولت ایران برای زیرساخت‌های چابهار و اطراف آن هزینه‌های زیادی کرده بود. این شهر بندری از شمال به زاهدان و مشهد و از غرب به بندرعباس وصل است. این کشور فاقد اتصال ریلی است، اما طبق گزارش‌ها، طرف ایرانی در انجام کارهای اساسی پیشرفت داشته است.

با این حال، این پروژه تقریباً یک دهه در خواب به سر می‌برده است. من این امتیاز را داشتم که در سال ۲۰۱۲ به عنوان سفیر وقت هند در ایران مذاکرات را با تهران آغاز کنم. این امر با تفاهم‌نامه‌ای منعقد شد که در سفر وزیر وقت کشتیرانی، نیتین گادکاری، در اردیبهشت ۱۳۹۴ به امضا رسید. این

قرارداد در سال بعد با حضور مودی امضا شد. از آنجایی که این توافق به دلایل مختلف امکان عملیاتی شدن را نداشت، این پروژه تا کنون بر اساس یک قرارداد موقت تمدید شده سالانه اجرا می‌شد و اکنون با یک قرارداد ۱۰ ساله جدید جایگزین خواهد شد.

وضعیت ژئوپلیتیک در منطقه نسبت به سال ۲۰۱۵ تغییر کرده است. آمریکا از افغانستان خارج شده است. کابل در دست طالبان است. اسلام‌آباد از سال ۲۰۲۱ تا کنون چهار دولت داشته است: عمران خان، شهباز شریف، دولت موقت و اکنون دوباره شهباز شریف. آیا این ارتباط چابهار برای هند را تغییر می‌دهد؟ صرف نظر از تغییر در دولت‌ها، جغرافیا یک عامل تغییرناپذیر باقی می‌ماند. پاکستان برای اجازه ترانزیت به افغانستان از طریق بندر کراچی رانت دریافت کرد. در مورد آمریکا، این در قالب یک صندوق حمایتی ائتلاف‌ویسته‌های مختلف بود. افغانستان در حین ترانزیت متحمل تأخیرهای طولانی و دزدی کالا می‌شود. هند به صورت پراکنده اجازه ترانزیت داشته است. اگر پاکستان در گذشته به برخی از ترانزیت‌ها اجازه نمی‌داد، بعید به نظر می‌رسد که اکنون این کار را انجام دهد، زیرا سیاست عمیقاً شکسته و اقتصاد در حال غرق شدن این

کشور باعث ناآرامی در اقداماتش نیز می‌شود. هند به رغم تغییر حکومت‌ها و اقداماتشان، در این لحظه به چابهار برای منطقه خود نیاز دارد.

تعامل هند با جمهوری‌های آسیای میانه افزایش یافته است. تجارت با آسیای میانه نیز نیازمند یک مسیر ترانزیتی است. در حالی که چابهار برای هند مهم است، گزینه روابط با افغانستان و جمهوری‌های آسیای میانه را نیز گسترش می‌دهد. در حال حاضر تجارت به افغانستان به بندر کراچی یا بندرعباس بستگی دارد. وضعیت به‌ویژه پس از حملات پاکستان به اهدافی در افغانستان بدتر شده و بندرعباس، بندر اصلی ایران، شلوغ و پر تردد است.

بندر چابهار برای اتصال به زاهدان و سرخس در شمال به یک خطریلی نیاز دارد. سرخس در گوشه شمال شرقی ایران در سراهی ترکمنستان، افغانستان و ایران قرار دارد. این منطقه از طریق راه‌آهن به ترکمنستان متصل است که با سایر جمهوری‌های آسیای میانه ارتباط دارد. با احداث خط آهن به سرخس، چابهار به آسیای میانه متصل خواهد شد. بندر چابهار همچنین می‌تواند قطبی برای ترانزیت بار به آفریقا باشد. در حال حاضر، صادرات هند از طریق جبل الطارق انجام می‌شود؛ اما این امر

مستلزم بهبود زیرساخت بندر است. نیاز فوری کنونی ایجاد یک خط کشتیرانی مستقیم بین بندر هند و چابهار است. بدون خدمات حمل و نقل منظم، جذب نیرو برای بندر دشوار است. چابهار اغلب با بندر گوادر چین مقایسه می‌شود، اما یک تفاوت اساسی بین این دو وجود دارد. گوادر یک پایگاه دریایی توسعه داده شده، اما پروژه هند در چابهار، یک پروژه غیرنظامی است. این بندر برای تجارت با کشورهای دیگر باز خواهد بود. در حال حاضر شرکت‌های چینی در منطقه آزاد تجاری چابهار حضور دارند، اما پاکستان و چین نسبت به حضور هند محتاط هستند.

یک عامل جدید در این معادله، تنش در غرب آسیا است، هرچند حوزه چابهار محدود به ارتباط با افغانستان است. پس از تبادلات اخیر ایران و اسرائیل، تحریم‌های آمریکا علیه ایران عمیق‌تر شده است. در پی سفر ابراهیم رئیسی به پاکستان در ماه آوریل، وزارت امور خارجه آمریکا هشدار شدیدی داد. سخنگوی آمریکا گفت: «هر کسی که با ایران تجارت کند، تحریم خواهد شد.» سخنگوی وزارت امور خارجه همچنین در پاسخ به سؤالی درباره توافق چابهار، همین موضوع را تکرار کرد.

<https://tinyurl.com/27ge6fq4>

• در حالی که سیاستمداران در اسلواکی به دنبال آرام کردن فضای ملتهب پس از سوء قصد به جان رابرت فیچو هستند، به نظر می‌رسد شکاف‌ها در این کشور در پی این حادثه عمیق‌تر شده است.

• ولادیمیر سولاوی اف، متحد ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه وعده داد که علاوه بر کی‌یف، دو پایتخت از کشورهای عضو سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) «نیز برای روسیه خواهند بود.»

• جیک سالیوان، مشاور امنیت ملی کاخ سفید، در سفر خود به عربستان درباره توافق‌نامه همکاری هسته‌ای غیرنظامی با مقامات ریاض صحبت خواهد کرد و این بخشی از برنامه گسترده‌تر واشنگتن با امید به عادی‌سازی روابط اسرائیل و سعودی‌ها است.

• گانتس، عضو کابینه جنگ اسرائیل، گفت: ما هنوز در غزه پیروز نشده‌ایم.

• علم صالح، استاد مطالعات ایران و غرب آسیا در دانشگاه ملی استرالیا گفت: تل‌آویو امکان وارد شدن به یک آتش‌بس معنادار را ندارد و امکان حمله به رفح را هم ندارد و هر کدام از این دو حالت را انتخاب کند، به باخت اسرائیل منجر می‌شود.

• پروفیسور «جان مرشمایر»، دانشمند علوم سیاسی و بنیان‌گذار نظریه رئالیسم ته‌جامی گفت: آنچه در رسانه‌های غربی مطرح نمی‌شود، «هدف واقعی اسرائیل است» و هدف واقعی، پاک‌سازی قومی است.

• عضو کابینه جنگ اسرائیل تا روز ۸ ژوئن به نخست‌وزیر این رژیم مهلت داد تا راهبرد واضحی برای جنگ و پس از آن مشخص کند، در غیر اینصورت از کابینه کناره‌گیری خواهد کرد و مسیر برگزاری انتخابات زودهنگام را در پیش خواهد گرفت.

• نخست‌وزیر اسرائیل شروط «بنی گانتز» برای ادامه حضور در کابینه جنگ را رد کرد و گفت این شروط به معنای پایان جنگ و شکست دولت یهود است.

• مقام‌های اسلواکی اعلام کردند حال نخست‌وزیر ترور شده این کشور هنوز بهبود نیافته و خطر وخیم‌تر شدن وضعیت او همچنان وجود دارد.

• یائیر لاپید، رهبر اپوزیسیون اسرائیل، در شبکه اجتماعی ایکس نوشت: ما باید به دولت نتانیاهاو پایان دهیم و از شر آن خلاص شویم.

• روسیه از فرانسه خواست علیه معترضان در جزایر «کالدونیای جدید» متوسل به زور نشده و به حقوق و آزادی‌های آن‌ها احترام بگذارد.

• ولیعهد عربستان و مشاور امنیت ملی کاخ سفید در خصوص نسخه نیمه‌نهایی پیش‌نویس توافقات راهبردی بین دو کشور که واشنگتن امیدوار است از طریق آن بتواند به عادی‌سازی روابط اسرائیل و عربستان برسد، گفت وگو کردند.

• با گذشت حدود دو ماه از قانونی شدن قطع کمک مالی آمریکا به آژانس پناهندگان سازمان ملل (آنروا) در نتیجه ادعاهای اسرائیل، اتریش اعلام کرد که این کمک‌ها را از سر می‌گیرد.

• «علی بن مسعود المعشنی»، تحلیلگر عمانی گفت: درد صهیونیست‌ها این است که چگونه عقل ایرانی بر آن‌ها پیروز شد و توانست از همه سامانه‌هایی که به آن افتخار می‌کردند، عبور کند؛ این‌ها پیشرفته‌ترین سامانه‌هایی هستند که علوم نظامی، انسانی و سایبری به آن‌ها دست پیدا کرده است.

• خبرنگار شبکه کان گفت: حماس توانایی خود را برای کنترل و سیطره بسیار وسیعی از مناطق به دست آورده است!

• خبرنگار شبکه ۱۴ گفت: گردان‌های حماس در مناطقی که ارتش آن‌ها را به کنترل درآورده، بار دیگر توانمندی‌های خود را احیاء کرده‌اند و این مسأله، نگران‌کننده است!

• «دوف تماری»، ژنرال سابق ارتش اسرائیل گفت: اسرائیل از سال ۱۹۶۷ در هیچ جنگی پیروز نشده است.

• امیت هالیوی، نماینده پارلمان اسرائیل گفت: همه ۲۴ گردان حماس فعال بوده، حمله می‌کنند و در میدان حضور دارند. ارتش و دولت اسرائیل بارها مدعی نابودی ۲۰ گردان حماس و باقی‌ماندن فقط چهار گردان در رفح شده بودند.

• باراک، عضو کنست اسرائیل گفت: جنگ در غزه بی‌هدف است و ما آشکارا در حال شکست خوردن هستیم. یکی به من بگوید که ما چگونه پیروز شدیم؟! ما مجبوریم برای ادامه جنگ سربازان بیشتری را از دست بدهیم، جایگاه بین‌المللی را از دست بدهیم، روابط با آمریکا را از بین ببریم و اقتصاد را از نابود کنیم.

• حسین مرتضی، روزنامه‌نگار وابسته به حزب‌الله گفت: واحد رضوان حزب‌الله منتظر دستور سید حسن برای آغاز جنگ است.

• الجزیره به نقل از رسانه‌های اسرائیل نوشت: ایران تجهیزات پیشرفته پدافند هوایی را برای حزب‌الله به لبنان منتقل کرده است.

• مارتین گریفیث، معاون دبیر کل سازمان ملل در امور بشردوستانه، می‌گوید: همه پیش‌بینی‌ها درباره عواقب فاجعه‌بار ته‌جام زمینی رژیم صهیونیستی به رفح به حقیقت خواهد پیوست.

• یکی از اعضای پارلمان اسرائیل با اذعان به شکست قطعی این رژیم در برابر نیروهای مقاومت فلسطین، گفت که دولت یهود علاوه بر از دست دادن نیروهای خود، در عرصه بین‌المللی نیز شکست خواهند خورد.

• العربیه به نقل از منابع آمریکایی نوشت: ایران به آمریکا هشدار داده که حزب‌الله خط قرمز این کشور است و اگر اسرائیل بخواهد ته‌جامی گسترده علیه حزب‌الله شروع کند، جمهوری اسلامی نظاره‌گر نخواهد بود.

• نشریه آکسیوس به نقل از منابع آگاه اعلام کرد که دو مقام ارشد دولت بایدن، این هفته با مقامات ایرانی در کشور عمان درباره چگونگی جلوگیری از تشدید حملات منطقه‌ای گفت‌وگو کردند. طبق اعلام آکسیوس، این گفت‌وگوها با حضور برت مک‌گورک، مشاور ارشد بایدن در غرب آسیا و همچنین آبرام پیلی، نماینده موقت آمریکا در امور ایران انجام شد.

راه برای بازگشت «صدر» به سیاست عراق باز است؟

بخش دوم (پایانی)

تهران در مقابل صدر: سیاست درهای باز

با وجود دخالت‌های فعال تهران در سطوح مختلف برای ممانعت از تشکیل دولت مقتدی صدر در سال ۲۰۲۱، که منجر به انصراف او از مجلس شد، منابع آگاه می‌گویند که ایران هرگز به طور کامل درهای خود را به روی او نبسته است. تحلیل‌گران [بناظران] اشاره می‌کنند که ایران در کنار گذاشتن یا منزوی کردن صدر به نفع متحدانش در چارچوب هماهنگی، تردید دارد. آن‌ها استدلال می‌کنند که چنین اقدامی، قدرت مانور تهران و نفوذی را که از درگیری‌های درون شیعی به دست می‌آورد، کاهش می‌دهد. علاوه بر این، کنار گذاشتن صدر و مخالفت با پایگاه مردمی او که به طور مداوم در حال رشد است، امکان‌پذیر نیست. این تصور وجود دارد که تصمیم‌گیرندگان ایرانی از نظر استراتژیک نمی‌توانند اجازه دهند که این درگیری به نفع هیچ گروه شیعی، حتی اگر با چارچوب هماهنگی متحد باشند، تمام شود. به نظر می‌رسد صدر از این واقعیت آگاه است و طبق گزارش‌ها، درخواست‌های متعدد برای دیدار با هیأت‌های بلند پایه ایرانی با سفر به ایران راد کرده است.

به نظر می‌رسد صدر ابعاد استراتژیک سیاست‌های ایران در قبال عراق را درک کرده است. منابع آگاه اشاره می‌کنند که او به تازگی اجازه برقراری ارتباط میان برخی از نزدیکان خود با طرف ایرانی را داده است. زمان بندی این تعاملات قابل توجه است، چرا که هم‌زمان با بحث‌هایی در حلقه‌های تصمیم‌گیری ایران در مورد هزینه بالای دولت فعلی عراق که تحت حمایت جمهوری اسلامی و متحدانش روی کار آمده است، در مقایسه با دولت‌های پیشین که عمدتاً از سوی این کشور هدایت می‌شدند، صورت می‌گیرد.

با وقوع بحران‌های منطقه‌ای پس از جنگ غزه، اولین درگیری‌های مستقیم ایران با اسرائیل و افزایش تحرکات بین‌المللی برای اعمال تحریم‌های پیش‌تر غرب علیه تهران،

تشدید شده است. در این فضای پرتنش، ایران ممکن است تحت فشارهایی، از جمله فشار برخی متحدان عراقی خود، قرار گیرد تا فعالیت‌های گروه‌های مسلح همسویا خود را محدود کند.

از طرف دیگر، اگر مقتدی صدر به دوری از نفوذ ایران ادامه دهد، نسبت به این کشور کینه داشته باشد و در این برهه حساس به طور فزاینده‌ای در جامعه شیعه فعال شود، می‌تواند تسلط تهران بر عراق را به خطر بیندازد. عراق به عنوان «جوهر روی تاج» نفوذ ایران در منطقه محسوب می‌شود، جایی که منافع سیاسی و امنیتی با تحولات مذهبی و فرقه‌ای تلافی پیدا می‌کند.

این سناریو به همسویی غیرمنتظره سناریو بین صدر و برخی از افراطی‌ترین گروه‌های شیعه، مانند کتائب حزب‌الله و النجباء، قوت می‌گیرد. این همسویی در بحبوحه تنش‌های درونی چارچوب هماهنگی پدید آمده است، چرا که این گروه‌ها برخی رهبران را به تئانی با آمریکایی‌ها در عملیات‌هایی که آن‌ها را هدف قرار داده بود، متهم می‌کنند. گمانه‌زنی‌ها حاکی از آن است که ایران شاید این همسویی را برای حفظ گروه‌های «محور مقاومت» در صورتی که مجبور شود برخی گروه‌های سیاسی را قربانی کند، به راه‌انداخته باشد. سوال اینجاست که آیا مقتدی صدر در مرحله آتی قادر خواهد بود امتیازاتی از ایران بگیرد که از طریق آن بتواند رهبری عراق را بر عهده گرفته و برخی از نزدیک‌ترین متحدان تهران را از قدرت کنار بزند؟ پاسخ به این پرسش هنوز نامشخص

است. با این حال، تحولات سیاسی چنین احتمالاتی را در کنار اقدامات احتمالی دیگر ایران، مانند حمایت از جنبش‌های شیعه مخالف صدر و تلاش برای شکست او در انتخابات، مطرح می‌کند.

موضوع آمریکا

باتشکیل دولت عراق، نقش‌هایی تهران و واشنگتن به شکل قابل توجهی تغییر کرده است. پیش‌تر، در حالی که ایران نفوذ خود را اعمال می‌کرد، آمریکا حامی دولتی بود که در محدوده پارامترهای این کشور قرار داشت. اما اکنون وضعیت برعکس شده و دولت عراق به نزدیک‌ترین نقطه به منافع ایران هم‌گام با شرایط واشنگتن رسیده است. برای سیاست‌گذاران آمریکایی، که عراق را به عنوان یک سردرد مداوم می‌بینند، فضای کنونی تحت دولت چارچوب هماهنگی به نسبت پایدارتر به نظر می‌رسد و تنش کم‌تری دارد. مواضع صدری‌ها در قبال واشنگتن اغلب افراطی‌تر از مواضع جناح‌های مورد حمایت ایران تلقی می‌شود.

با این حال، همان‌طور که تهران برانمی‌توان نادیده گرفت، نمی‌توان نقش صدر را نیز در معادلات قدرت عراق نادیده گرفت. برخی از کارشناسان آمریکایی با سابقه در امور عراق بر این باورند که مقتدی صدر ممکن است تنها گروه شیعه‌ای باشد که به‌طور کامل در مدار ایران قرار نگرفته است. این دیدگاه می‌تواند بیانگر یک نتیجه بالقوه برای عراق باشد که آمریکا آن را در نظر دارد، هرچند که در مورد تصمیمات غیرقابل پیش‌بینی و واکنش‌های صدر

تردیدهایی وجود دارد. به نظر می‌رسد صدر برای تقویت روابط با واشنگتن تحت شرایط یک توافق جامع که ماهیت و اهداف چنین رابطه‌ای را مشخص می‌کند، آماده است. صدر در موارد مختلف، از جمله پس از شهادت سردار سلیمانی، فرمانده سپاه قدس و ابومهدی المهندس، معاون رئیس حشد الشعبی، در بغداد در اوایل سال ۲۰۲۰، از دیدار برهم‌صالح و دونالد ترامپ، روسای جمهور وقت عراق و آمریکا، در حاشیه نشست داووس حمایت کرد که این امر با انتقاد نیروهای داخل چارچوب هماهنگی و جناح‌های مسلح مواجه شد. واشنگتن ممکن است حمایت از تلاش‌های داخلی برای برقراری آرامش در عراق را با وجود هزینه‌های متحمل شده، مانند آزاد کردن دارایی‌های مالی بلوکه‌شده

ایران در این کشور یا تعامل غیرمستقیم با رهبران گروه‌های مسلح که نمایندگانشان به دولت عراق پیوسته‌اند، سودمند تلقی کند. با این حال، چالش واشنگتن همچنان این است که اطمینان حاصل کند ظهور مجدد جریان صدر در عرصه سیاسی، ثبات عراق را به خطر نیندازد. به‌طور خلاصه، مقتدی صدر، با اشاره به انتخابات آتی که هنوز در مورد زمان و قوانین آن بحث وجود دارد، نشانه‌هایی از بازگشت خود به عرصه سیاسی را نشان می‌دهد. اعلامیه اخیر صدر مبنی بر تشکیل «جنبش ملی شیعه» نشان‌دهنده عزم او برای احیای این جنبش و اعمال نفوذ بیشتر است. ایران به احتمال زیاد از بازگشت صدر استقبال خواهد کرد و ممکن است به دنبال برقراری مجدد روابط با او باشد، حتی اگر به بهای از دست دادن برخی متحدان تمام شود؛ البته با حفظ گروه‌هایی که با «محور مقاومت» همسو هستند. در همین حال، واشنگتن احتمالاً رویکرد فعلی خود را حفظ خواهد کرد و از تلاش‌های داخلی برای برقراری آرامش در عراق حمایت می‌کند. این موضع به آمریکا اجازه داده تا بر دولت عراق نفوذ داشته باشد و به تبعید است در صورت تشکیل ائتلاف توسط صدر پس از انتخابات، به شکل قابل توجهی تغییر کند.

t.ly/6Pupl

رصد و ترجمه اندیشه‌های آمریکایی مختص مطالعه نخبگان

سوریان
مركز مطالعات

Sourianc.com